

חנקו בקרקעות המכילות קוטלי עשבים שאրיתאים

מאת: י. אופרדי, ס. אסידו וגד. בונפיל, חנתן ניסויים גילת, מינהל המחקר החקלאי*

מבוא

טיפול תכניות הקדומות נעשו בקרקעות משודות שייעודו לגידול חיטה, שנדרגו לשם חיזוי חנקן לפי "שיטת גילת". צמחי תירס גדלו בבתי-ראשת, בדלים, בזרע נטינתו. המגדל מסוגל להותיר בקרקע מים רבים יותר, שייהיו זמינים לחיטה בשלב מילוי הגרגירים - על-ידי הפחתת כמות הדשנים בסיסוד, דבר שיפricht את האידי שלבי הגידול הוגטטיביים. "שיטת גילת" מאפשרת חיזוי כמות החנקן השארית בקרקע, שתעמדו לרשות החיטה בעונה העוקבת (רי' רשימת הספרות). על-פי נתון זה, ועל-פי כמות הגשם הצפוי ובעקבותיה גם כמות הבילוי הצפוי בשדהו - קבוע החקלאי את כמות החדש שעליו לתה לפני הזורעה. "שיטת גילת" מיושמת בשדות הנגב, בהצלחה רבה, מאז 1980. שיטת החיזוי מבוססת על מבנה ביולוגי, שבו מגודל תירס צמח-בוחן. כמות החנקן שהתריס קולט במשך חדש גידול (רכיבן בחומר ייש) מהוות אומדן לחישוב כמות החנקן השארית בקרקע. לאור זאת, כל גורם הפגע בכוורת הגידילה של התירס יפגע גם במהימנות תוכאות החיזוי, וחשוב מאוד להימנע ממנו.

חומר הדבירה שאריתאי בקרקע הוא גורם ראשון-במעלה, הפגע בגידילת תירס. דוגמה: לחומר "גLIN" שאריתיות רבה בקרקע, והוא פוגע מאוד בגידילת תירס. לכן, לכארה לא היה חיזוי אפשרי בקרקע המכילה גLIN. על-פי תכניות בעבר נמצא, כי ניתן להתגבר על בעית הגLIN על-ידי ניתרולו בעוזרת פחים פעיל. מכיוון שכמות הגLIN ומידת נתינותו בשדות הנגב הם שונים, וכן שונות מידת פירוק הגLIN וקליטתו בגידול, חשוב לקבוע אם ניתרול בדרך המקובלת ביום אכן מסוגל להתגבר גם על מנות גדלות שלא התפרקו. למקרים שבהם אין המגדל מדווח אילו קוטלי-עשבים ניתנו בעבר - חיווני לבירר, אם ניתן לבצע את ניתרול בכל הקרקע, ללא תלות בזמן קוטלי העשבים.

מטרת עבדה זו הייתה - לבדוק את הייעילות של פחים פעיל לניתרול מנה גדולה של גLIN טרי, ואת להשפעה של תוספת פחים פעיל בקרקע שאינה מכילה גLIN - על דיקח החיזוי.

* מפרסומי מינהל המחקר החקלאי, מס' 166-98. המאמר עבר ביקורת מדעית.

כמות חנקן שאריתאי (מ' מ' מ')	כמות חנקן (מ' מ' מ')	רכיב חנקן (מ' מ' מ')	חומר יבש	חומר	טח	תכנית ניל	ניל/ב' ב'	תכניות ניל	
								ניל/ק' ב'	ניל/ק' ב'
6.7	0.9	7.1	0	0	1-A				
4.2	1.0	4.3	12.50	0	2-A				
4.8	2.2	2.2	0	1	3-A				
4.0	0.9	4.3	6.25	1	4-A				
3.2	0.9	3.5	12.50	1	5-A				
2.9	1.0	3.0	25.00	1	6-A				
10.7	1.5	7.1	0	0	1-B				
7.3	1.6	4.7	3.13	0	2-B				
5.2	1.4	3.8	6.25	0	3-B				
1.7	1.5	1.1	0	1	4-B				
10.1	1.5	6.7	1.25	1	5-B				
5.8	1.3	4.6	3.13	1	6-B				
3.9	1.2	3.2	6.25	1	7-B				
12.6	1.4	8.9	0	1.5	8-B				
8.4	1.1	7.7	3.13	1.5	9-B				
5.0	2.1	2.5	0	0	1-C				
3.7	1.8	2.0	1.25	0	2-C				
2.3	1.7	1.3	0	1	3-C				
3.5	1.6	2.1	1.25	1	4-C				

החנקן המרבית - בטיפול של 0 גלון ו-0 פרム פועל (טבלה 1: א, ב, ג). בהעדר גLIN הפחית הפחים הפעיל את הצמיחה ואת קליטת החנקן (טבלה 2: א, ב-2, 3, ג). בnochות גLIN, הוספת פרם פועל אכן מיטלה את פעילות הגLIN (טבלה 1: א, 4, ב, ג).

תוצאת הניטרול הטובה ביותר הושגה ניסוי 25 בתוספת 1.25 ג' פרם לכל ק"ג קרекע.

על-פי תוצאות אלו ותוצאות נספנות נבחנה רמת פרם זו בטיפול קבוע לחיזוי חנקן שאריתי בקרקעות שקיבלו גLIN

בשנים האחרונות.

כדי לבחון השפעת רמות גבהות של גLIN על גידילת התירס - נערכו ניסוי, שבו נבדקה הוספה גLIN טרי, וכדי להגדיל את השפעת הגLIN - גודלו צמחי התירס ב拊ח קרекע קטן: צמח אחד בק"ג קרекע אחד, לעומתם צמחים בשमונה ק"ג קרекע (בחיזוי רגיל).

נמצאה השפעה מובהקת של רמת הגLIN ושל כמות

הפחים הפעיל, וכן השפעת גומלין בין כמות הפחים והגLIN, הן על התפתחות הצמח והן על ריכוז החנקן בו (דיאגרמות 1, 2). בדיאגרמה 1 ניתן לראות את

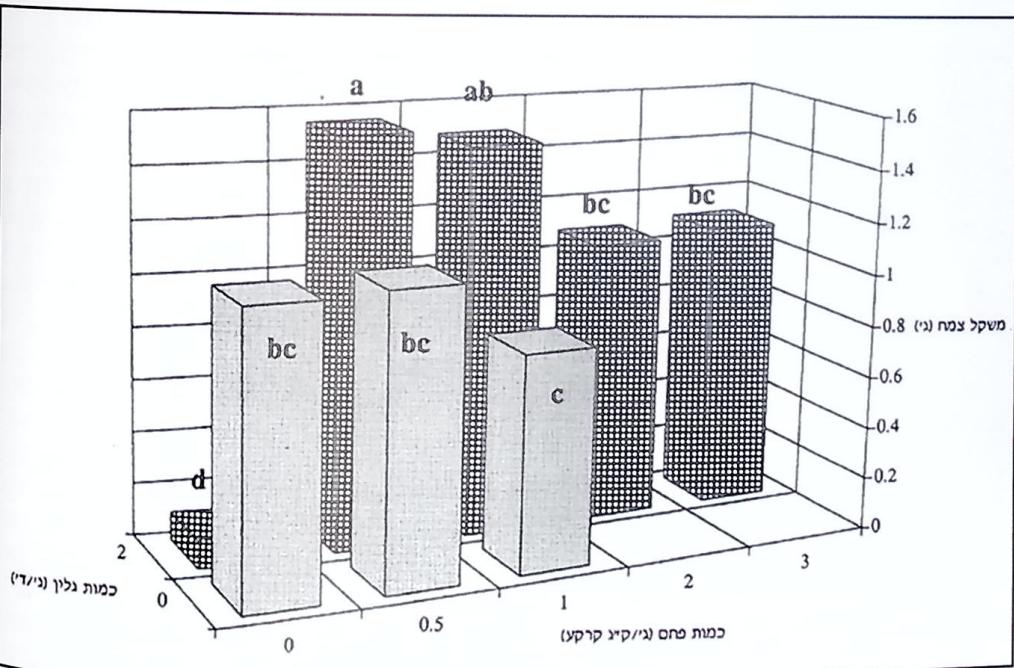
קשר הגדילה של הצמחים, מבוטא בחומר יבש על-אדמתי (ג'/צמחי, חדש לאחר הצצה).

הניסוי במונה הגדולה של גLIN נערך אף הוא באדמה משודת שיועדו לגידול חיטה, שנדגמה לחיזוי חנקן. לפי "שיטת גילט", אך התירס גדול בעציים קטנים. לכל עציץ הוכנסה אדמה במשקל ק"ג אחד (מיובשת באוויר), וכוסטה בורמיוקלייט. בכל עציץ נזרע צמח תירס אחד, והוא גדול במשך חודש מהצצה. הצמחים גדלו בחדר צמיחה בתנאי הארה מלאה (24 שעות ביממה, 675 mol, m⁻², s⁻¹) ובטפרטורה של 25 מ"ץ. בוצע ניסוי דו-גורי, באקלרים גמור, באביב חזרות. הגורם הראשון - גLIN טרי, ניתן לפני זרעה, בשתי רמות שווה-ערך ל-0.1-2 ג' גLIN/ד. הגורם השני - פרם פעיל, ניתן בחמש רמות: 0, 0.5, 1, 2-3 ג' פרם ניתנו רק בחום/ק"ג קרекע. הטיפולים 2 ו-3 ג' פרם ניתנו רק ברמת גLIN של 2 ג'./ד. חדש לאחר ההצצה נשלח החומר היבש העל-אדמתי ונבדק ריכוז החנקן בו.

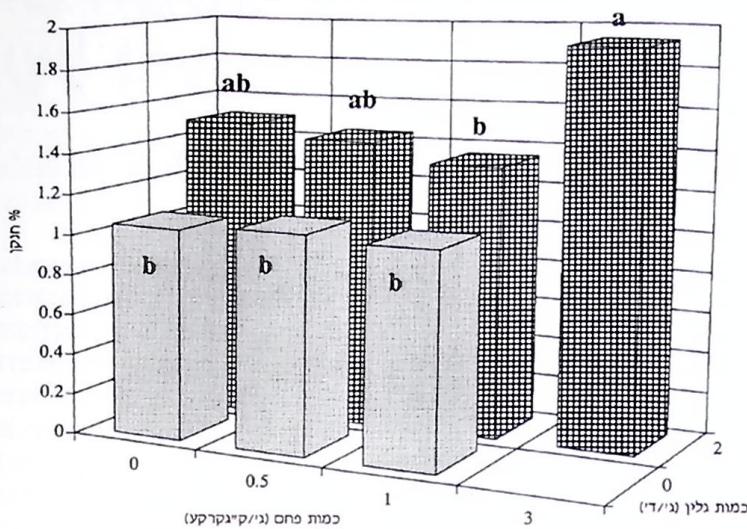
תוצאות ודיון

בתוצאות הבדיקה הגדמיות נבדקה רמת גLIN אחת בלבד, גם אחד גLIN בלבד (טבלה 1). קרקעות א' ו-ג' הכילו רמת חנקן שאריתי דומה, שהיתה נמוכה מהרמה שהכילה קרекע ב' (טבלה 1). בכל אחת משלוש התცיפות נמצאו צמיחה מיטבית של התירס וקליטת

דיאגרמה 1. השפעת הוספה גLIN וכמותו של פרם פועל על גידילת תירס (משקל צמח) בתנאי גידול קבועים.

דיאגרמה 2. אחוז חנקן בצמחים תירס קיבלו גLIN ופחות פעיל בכמותות שונות, בטיפול לפני זרעה.

רק 8.7 מ"ג חנקן, בהשוואה ל- 11.4 - 11.9 מ"ג חנקן. הנקלטים בצמח ברמות נמוכות יותר של פחם פעיל. ניסוי זה נערך בעציים קטנים (ק"ג אחד אדמה בכל אחד), והתוצאות שהתקבלו דומות לניסיון שנערך בשנות החיוויי הקודמות וכן לתוצאות המודפסות (טבלה 1), אשר הראו כי בגידול בדליים (8 ק"ג אדמה) יש צורך בהוספת 1.25 ג' פחם לכל ק"ג אדמה, לניטרול הגLIN.

מסקנות

תוצאות המחקה הנוכחית מדגישות, כי הוספת פחם פעיל בזרחה עיוורת לכל מדגמי הקרקע המובאים לצורך חיוויי חנקן על-פי "שיטת גילת" - פוגעת באיכות החיווי, שכן בדגמים שאינם מכילים קווטלי-עשבים שאրטיטיים נפגע מיצוי החנקן על-ידי שורשי התירס עקב הוספת פחם פעיל. מכיוון שההחלטה על הוספת הפחם הפעיל לביצוע החיווי מתקבלת אך ורק על-פי דיווחי החקלאי - יש חשיבות מכרעת לדיווח המתkeletal מהמגדל בדבר ההיסטוריה של החלקה מבחינת חומרם הדבירה שארתייטים.

הבעת תודה

תודהנו למיר יובל אוהלי ולחברת מילצין, על עזרתם.

ספרות

1. עמיר י., אפרת, ע. כפכפי. 1972. יגן שדה ומשק", 623 - 620.
2. Amir J. and J. Ephrat. 1971. Agron. J. 63: 385 - 388.
3. Amir J., I. Mufradi, S. Klitman and S. asodi. 1993. Plant & Soil 158: 223 - 231.

הוספת פחם פעיל במנת 1 ג'/די' ללא תוספת גLIN - מפחיתה את הצמיחה, ומשקל צמח היה 0.82 ג' לעומת 1.08 ג' בהיקש. בתוספת גLIN, ללא פחם, נפגעו הצמחים קשה מאוד וגדילתם עוכבה כמעט לחולטין (ג' /צמח), בהשוואה לצמחים שקיבלו תוספת פחם פעיל (במנת 0.5 - ג' /ק"ג), דבר שאפשר צמיחה טובה, ומשקל הצמחים היה פי 15 (1.55 - 1.48 ג' /צמח, בהתאם). בנסיבות גLIN, כמות פחם פעיל מעבר לנדרש לניטרול הגLIN - פוגעת בצמחה, ומשקל הצמח מועט, אך גרים לפי אותו סדר (דיאגרמה 1). אחוז החנקן ללא תוספת גLIN היה דומה בכל רמות הפחם המושף, 1.07% בממוצע (דיאגרמה 2). בתוספת גLIN, אחוז החנקן היה דומה עד רמה של גרים אחד פחם פעיל (1.43%, בממוצע); ואולם ב- 3 ג' פחם - אחוז החנקן היה גדול יותר (1.93%), בשל עיכוב בגדילת הצמח.

התוצאות מראות כי נוכחות גLIN בקרקע פוגעת בкорש החיווי. אם הגLIN אינו מנוטרל - צמחי התירס נפגעים ואיינם גדים במידה מיטבית, ומצלחים למצות מהקרקע רק 1.6 מ"ג חנקן לצמח. ניתן לנטרל את נוכחות הגLIN על-ידי פחם פעיל. כמות הפחם שיש להוסיף לקרקע היא בתחום 0.5 - 1 ג' לק"ג קרען. שילוב זה מאפשר צמיחה מיטבית תוך קליטת חנקן מרבית, 20 - 22.4 מ"ג. הוספת פחם פעיל ללא צורך (בעהדר גLIN) פוגעת באיכות החיווי, שכן הוא פוגע בкорש הצמיחה (דיאגרמה 1). דבר זה אפשר לראות אף ברמה של גרים אחד בעהדר גLIN, שבה הצמח ממצהה